

Revolta lui Core, Datan și Abiram

Vineri, 30 septembrie 2011

În ciuda oricăror dovezi că solia este de la Dumnezeu, și că purtătorii ei au acreditare divină, frații cu răspundere au refuzat lumina despre neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea. Din respect pentru autoritate, delegații la sesiune au susținut poziția lor, manifestând ceea ce mai târziu s-a dovedit a fi „spiritul de gloată,” „un tumult de patimi clericale,” „aranjamentele lui Satana,” și nicidecum spiritul lui Hristos.

Iată ce se întâmpla la Minneapolis, în acele zile de bătaie:

„Am fost dusă în casele unde erau cazați frații noștri, unde am văzut multă discuție și sentimente excitate, remarci aspre și ascuțite. Slujitorii pe care i-a trimis Domnul erau caricaturizați, ridiculizați și așezați într-o lumină batjocoritoare. Comentariile... au trecut apoi la mine, iar lucrarea pe care Dumnezeu mi-a dat să o fac era tratată oricum, numai măgulitor nu. Numele lui Willie White era tratat cu ușurință, ridiculizat și acuzat; la fel și numele fraților Waggoner și Jones... Voci pe care am fost surprinsă să le aud, se uneau în rebeliune... voci aspre, hotărâte să denunțe [pe sora White]. Dintre toți cei care se exprimau cu atâta cruzime, niciunul nu a venit la mine să întrebe dacă aceste afirmații și presupuneri erau adevărate...

„După ce am auzit aceste lucruri, inima mea a fost zdrobită. Niciodată nu mi-am imaginat ce încredere putem avea în cei care pretind că sunt prieteni, atunci când spiritul Satanei găsește intrare la inima lor. M-am gândit la criza viitoare, și simțăminte pe care nu le pot exprima în cuvinte m-au înfrânt... ‚Fratele va da la moarte pe fratele său’ (GCBulletin 1893, 184).

Disperată de o asemenea atitudine, a luat decizia – nemaiauzită în toată experiența vieții ei – de a părăsi sesiunea în toiul ei. Dar îngerul Domnului a împiedicat-o, dezvăluindu-i ce se întâmplă de fapt acolo:

„Când am hotărât să părăsesc Minneapolis, îngerul Domnului a venit lângă mine și a spus:

‚Nu este bine așa. Dumnezeu are o lucrare pentru tine. Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram. Eu te-am așezat într-o poziție potrivită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor înțelege; ei nu vor accepta mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu. Ei au tratat cu batjocură cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și dacă ei nu se vor pocăi de păcatul lor – această nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu – vor păși în întuneric. Dacă nu se pocăiesc, spre a putea fi convertiți, și astfel să-i pot vindeca, voi lua sfeșnicul de la locul lui. Vederea lor spirituală s-a întunecat. Ei nu doresc ca Dumnezeu să-Și manifeste Spiritul și puterea; căci ei au un spirit de batjocură și dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, trivialitatea, ironiile și glumele sunt practica lor zilnică. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei merg în lumina propriilor scânteii, și, dacă nu se vor pocăi, vor zăcea în dureri. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale, căci Eu sunt cu tine; nu te voi lăsa și nu te voi părăsi.’

Nu am îndrăznit să neglijez aceste cuvinte ale lui Dumnezeu” (The EGW 1888 Materials, 1063).

Teribile sunt cuvintele îngerului: „Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram;” „Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu;” „Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata;” „O nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu.” Nu poate exista situație mai gravă decât aceasta. Și toate acestea deoarece „s-a acționat după aranjamentele lui Satana.” Ascultați:

„Dumnezeu plănuise să lucreze cu putere prin Duhul Său la acea întâlnire de la Minneapolis, pentru toți cei care vor renunța la calea și voința lor. El ar fi făcut din acea ocazie o foarte prețioasă școală pentru cei ce s-ar fi lăsat învățați. Oricât ar fi fost ei de slabi și nedesăvârșiți, dacă își dădeau seama de slăbiciunea și ignoranța lor spirituală, ei ar fi primit putere și iluminare divină. În acel timp de perplexitate, dacă în loc de glume, jigniri și insulte, ar fi fost rugăciune fierbinte și efort de a promova armonia și unitatea, ar fi fost câștigate biruințe foarte prețioase, ceea ce ar fi plasat lucrarea cu mulți ani înainte și ar fi salvat multe suflete. Dar, pentru că s-a acționat după aranjamentele lui Satana, și s-au manifestat trăsăturile lui de caracter, a făcut ca înregistrarea din cărțile cerești să sune astfel: ‚Nedemni de încredere când sunt în joc interese majore’ (The EGW 1888 Materials, 1229).

Erau „interese majore” la Minneapolis, și nu banale conflicte de personalitate, cum sugerează unii. Evaluarea aceasta – „Nedemni de încredere când sunt în joc interese majore” – nu a fost modificată nici până în ziua de azi. De aceea zăcem în beznă, departe de Canaanul ceresc, fără nicio viziune sau soluție la acest nenorocit impas laodicean.

„Nu voi putea uita niciodată experiența pe care am avut-o la Minneapolis, sau lucrurile care mi-au fost descoperite cu privire la spiritul care îi stăpânea pe oameni, la cuvintele rostite sau acțiunile întreprinse în ascultare de puterile răului... La acea întâlnire ei au fost însuflețiți de un alt spirit, și nu au înțeles că acești tineri au fost trimiși de Dumnezeu cu o solie pe care ei au tratat-o cu batjocură și dispreț, fără să priceapă că inteligențele cerești privesc la ei... Eu știu că atunci Duhul lui Dumnezeu a fost insultat” (Letter 24, 1892).

„Duhul lui Dumnezeu a fost insultat.” Insulta continuă de peste 120 de ani, căci poporul acesta nu recunoaște faptul că „acești tineri,” Jones și Waggoner, au fost trimiși de Dumnezeu cu o solie pe care o tratează cu batjocură și dispreț.

„Niciodată nu am trecut printr-o asemenea scenă de conflict, prin asemenea atitudine determinată de împotrivire față de adevăr – față de lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea – așa cum s-a întâmplat de la Minneapolis încoace. De nenumărate ori am simțit nevoia să mă despart definitiv de acest element împotrivor, dar de fiecare dată Domnul mi-a făcut cunoscut că trebuie să stau la postul datoriei mele și că El va fi alături de mine” (The 1888 EGW Materials, 620).

„Să mă despart definitiv de acest element împotrivor.” Adică să-i lase în pace, pe drumul lor, fără să se mai amestece în treburile lor.

„Tot universul a fost martor la tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în mijlocul lor, ei L-ar fi tratat la fel cum L-au tratat și iudeii” (The 1888 EGW Materials, 1479).

Cum L-au tratat iudeii? L-au batjocorit, L-au disprețuit și în final L-au răstignit. Exact la fel pătea dacă venea la Minneapolis. La fel ar păți dacă ar veni astăzi printre noi. Universul este încă martor la tratamentul rușinos la care este supus Hristos în mijlocul nostru.

„Cred că niciodată nu voi mai fi chemată să stau sub directa călăuzire a Duhului

lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat la Minneapolis. Prezența lui Isus era cu mine... În camerele ocupate de unii dintre frații noștri se auzeau glume, bătaie de joc, critică și râs. Manifestările Duhului Sfânt erau atribuite fanatismului. Cine cerceta Scripturile, ca nobilii bereeni, să vadă dacă lucrurile pe care le-au auzit erau adevărate? Scenele care au avut loc la această întâlnire L-au făcut pe Dumnezeul cerului să-I fie rușine să-i numească pe cei prezenți frații Săi” (The 1888 EGW Materials, 1565).

Acesta este, pe scurt, conflictul dintre Hristos și poporul Său, pe care cerul îl numește „revolta lui Core, Datan și Abiram.”
